

Det Samfundsvidenskabelige Fakultet	Sommereksamen, Maj 2018
Juridisk kandidateksamen	Ordning:
Del/delprøve/fase: 2. år af bacheloruddannelsen	
Fag: Forvaltningsret	
Opgavetype: AO	
Antal sider i opgavesættet (incl. forsiden): 4	
Eksamensdag: Mandag den 14. maj 2018 kl. 9.00 – 14.00	
Eksamenslokale:	
Tilladte medbragte hjælpemidler: Alle - herunder batteridrevet PC som opslagsværk	
Materiale der udleveres til eksaminanden: Intet ud over opgaveteksten	

(Det bemærkes, at der ikke foretages opgavegennemgang)

AO 1

Danmark er inddelt i byzoner, sommerhusområder og landzoner. Formålet med reglerne om landzoner i planloven er at friholde landområderne for anden bebyggelse end den, som er nødvendig for driften af landbrug, skovbrug og fiskeri og på denne måde sikre en hensigtsmæssig fremtidig bebyggelsesudvikling. Der er derfor indført en ordning, hvorefter bl.a. byggerier i landzonen kræver kommunalbestyrelsens tilladelse, jf. den vedlagte bestemmelse i planlovens § 35, stk. 1, 1. pkt.

Anders Andersen, der ikke drev landbrug, skovbrug eller fiskeri, ejede og boede i et mindre hus i landzone, der havde ligget det pågældende sted i 150 år. Det havde længe været kendt, at det gamle hus var i en meget dårlig stand. Under en storm i efteråret 2017 blev huset totalskadet og kunne ikke længere anvendes som bolig. Anders Andersen ansøgte derfor korrekt Storby Kommune om tilladelse efter planlovens § 35, stk. 1, til at opføre et nyt tilsvarende hus det pågældende sted efter nedrivning af det ødelagte hus.

Kommunalbestyrelsen i Storby Kommune behandlede Anders Andersens ansøgning og besluttede at meddele afslag. Dette afslag begrundedes med følgende:

- A. Det gamle hus var bygget med gule mursten. Selv om der ville blive anvendt tilsvarende gule mursten, ville huset efter den viden og de erfaringer, man havde i kommunen, få en anden gul farvenuance end det gamle, fordi de nye gule mursten ikke var så slidte af vejr og vind som de gamle.
- B. Det måtte forventes, at det gamle hus, der var 150 år, snart ville være så umoderne og nedslidt, at det ville blive fjernet, hvorfor der inden længe ikke ville være et hus det pågældende sted i landzonen. Et nyt hus ville medføre, at der det pågældende sted i landzonen ville ligge et hus i yderligere mindst 75 år.
- C. Et afslag på genopførelse ville medføre, at kommunen sparede i gennemsnit 2000 kr. om året til vedligeholdelse af en nærliggende offentlig vej, som boligens ejer benyttede.
- D. Det var fast praksis, at Storby Kommune i landzoneområderne ikke gav tilladelse til genopførelse af gamle huse, der var fjernet. Kun i helt særlige tilfælde gav man sådanne tilladelser. Der forelå efter kommunalbestyrelsens opfattelse ikke et særligt tilfælde i Anders Andersens sag.

Storby Kommune undlod at partshøre Anders Andersen inden afslaget, idet kommunen ikke fandt dette nødvendigt. Der blev givet korrekt klagevejledning.

Anders Andersen indbragte rettidigt Storby Kommunes afslag for Planklagenævnet, jf. planlovens § 58, stk. 1, nr. 1, der ændrede afslaget til en tilladelse på det vilkår (den betingelse), at husets radiatorer blev gjort "noget større" end planlagt af ejeren. Planklagenævnet meddelte ikke Anders Andersen nogen begrundelse i forbindelse med tilladelsen.

Kommunalbestyrelsen i Storby Kommune var meget utilfreds med Planklagenævnets afgørelse, og kommunen indbragte derfor (rettidigt) afgørelsen for domstolene, jf. planlovens § 62, stk. 1.

Anders Andersens advokat gjorde i forbindelse med retssagen gældende, at Storby Kommune ikke opfyldte betingelserne for at anlægge retssag.

Der ønskes en begrundet stillingtagen til de forvaltningsretlige problemstillinger, som det beskrevne hændelsesforløb giver anledning til.

(Det lægges ved besvarelsen til grund, at ingen andre bestemmelser i planloven end de tre i opgaveteksten nævnte (og i nedenstående bilag citerede) er relevante).

Vedlagt: Planlovens § 35, stk. 1, 1. pkt. (uddrag), § 58, stk. 1 (uddrag), og § 62, stk. 1.

BILAG:

Bekendtgørelse nr. 50 af 19. januar 2018 af lov om planlægning.

§ 35, stk. 1 (uddrag)

I landzoner må der ikke uden tilladelse fra kommunalbestyrelsen foretages udstykning, opføres ny bebyggelse eller ske ændring i anvendelsen af bestående bebyggelse og ubebyggede arealer ...

§ 58, stk. 1 (uddrag)

Til Planklagenævnet kan påklages:

1. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter § 35, stk. 1, ...
2. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter § 47, stk. 1
3. Kommunalbestyrelsens afgørelser om andre forhold, der er omfattet af denne lov og regler udstedt i medfør af loven, for så vidt angår retlige spørgsmål.

§ 62, stk. 1.

Søgsmål til prøvelse af afgørelser om forhold, der er omfattet af denne lov, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt. For afgørelser, hvorom der er udfærdiget offentlig bekendtgørelse, regnes søgsmålsfristen fra bekendtgørelsen.

AO 2

I lov bekæmpelse af ghettodannelser (som hørte under Integrationsministeriets område) indgik bl.a. en bestemmelse, hvorefter "Kommunalbestyrelsen kan give tilskud til foreninger, der fungerer i ghettoområder, og som ønsker at gennemføre aktiviteter, der fremmer integrationen i det danske samfund i disse områder." De ghettoområder, som var omfattet af lovens bestemmelser, var opregnet i et bilag til loven. I Storby kommune var det kun bebyggelsen Lykkeparken, der var optaget på denne ghettoliste.

Beboerforeningen i Lykkeparken ansøgte om tilskud til at afholde et kursus i danske samfundsforhold, som bl.a. skulle forberede kursisterne til at bestå indfødsretsprøven, hvilket var en af betingelserne for at opnå dansk statsborgerskab.

Kommunalbestyrelsen i Storby kommune behandlede ansøgningen på et møde i marts 2018. Ali Mustafa var kommunalbestyrelsesmedlem for partiet Etnisk diversitet og boede selv i Lykkeparken, ligesom han var medlem af beboerforeningen. Endvidere deltog Holger Dannemand, som repræsenterede partiet Nationalisterne, og som i mange indlæg i lokalpressen havde ytret stærkt indvandrerkritiske synspunkter. Ali Mustafa og Holger Dannemand beskyldte gensidigt hinanden for at være inhabile ved behandlingen af ansøgningen, hvilket dog blev afvist af borgmesteren.

Kommunalbestyrelsen besluttede herefter, at ansøgningen skulle afgøres i udvalget for sociale forhold og integration, som var et stående udvalg under kommunalbestyrelsen. Både Mustafa og Dannemand var medlemmer af dette udvalg. Der var på kommunens budget afsat et beløb, som udvalget kunne disponere inden for til løsning af de opgaver, som hørte under loven om bekæmpelse af ghettodannelser.

Udvalget besluttede på et møde nogle dage senere at støtte kurset, således at kommunen betalte lønnen til den underviser, der skulle stå for kurset. Som betingelse for tilskuddet indgik det i afgørelsen, at kun beboere i Lykkeparken kunne deltage i kurset, at underviseren skulle have en samfundsvidenskabelig uddannelse på mindst bachelorniveau, og at underviseren ikke måtte være muslim. Endvidere skulle beboerforeningen eller deltagerne gennem deltagergebyr betale for huslejen i de lokaler, hvor undervisningen skulle foregå. Endelig var støtten betinget af, at ingen af de deltagende kursister måtte være straffet med højere straf end bøde på 1500,- kr.

Både Ali Mustafa og Holger Dannemand klagede til Ankestyrelsen over afgørelsen. Mustafa mente ikke, at der efter lovens ordlyd kunne stilles betingelser for at yde støtte, og selv hvis der kunne, var de opstillede betingelser i hvert fald ikke lovlige. Dannemand klagede over både proceduren i forbindelse med spørgsmålet om Mustafas habilitet og over selve afgørelsen af spørgsmålet, idet han fastholdt, at Mustafa havde været inhabil ved afgørelsen, ligesom han mente, at man ikke lovligt kunne lade et så principielt spørgsmål afgøre i et udvalg. Endelig mente han ikke, at kurset levede op til lovens formål, og at der derfor ikke var hjemmel til at støtte kurset.

Mustafa klagede endvidere til integrationsministeren over "det fremmedfjendske og umenneskelige verdenssyn, som afgørelsen var udtryk for", og bad ministeren om at gribe ind over for afgørelsen.

Der ønskes en begrundet stillingtagen til de forvaltningsretlige problemstillinger, som det beskrevne hændelsesforløb giver anledning til.

Det bemærkes, at lovgrundlaget i opgaven er konstrueret.